

Blokbuster Nieuwsbrief, 15 februari 2008

- > 6 maart: waarom ook jij moet komen betogen tegen racisme
- > Blood&Honour houdt het voor bekeken in Vlaanderen
- > Schandalige vrijspraak in NSV-proces
- > Protest tegen erkenning extreem-rechtse NSV aan Universiteit Antwerpen
- > 70 anti-fascisten "verwelkomen" Le Pen in Brussel
- > Criminaliteitsite onder leiding van veroordeelde crimineel
- > VB "geschokt" door harde aanpak van eigen criminaliteit
- > Valkeniers verkiest Sarkozy boven Le Pen
- > De tien hoofdzonden van het Vlaams Belang
- > Yves Desmet versus Morel
- > Dewinter op "safari"
- > Bruno Valkeniers op weg naar post van VB-voorzitter
- > Kort

Bezoek ook onze website:

<http://www.blokbuster.be>

Waarom ook jij moet komen betogen tegen racisme

De Nationalistische Studentenvereniging (NSV) organiseert ieder jaar in een studentenstad een nationale betoging. Dit jaar is Gent op 6 maart aan de beurt onder het motto: "Ik wil jou voor Vlaanderen". Dat geldt wellicht niet voor migranten of andersdenkenden.

NSV is een groep extreem-rechtse studenten dat nauw verbonden is aan het VB. De partijleiding probeert afstand te houden van de fascistische ideologie en het "occasionele straatgeweld" van NSV (dixit toekomstig VB-voorzitter Valkeniers). Maar zowat de halve partijleiding komt uit de NSV. Naast Valkeniers onder meer Dewinter, Joris Van Hauthem, Jurgén Ceder, Marijke Dillen, Koen Dillen, Jan Penris, Yves Buysse,... De afstand die er formeel gezien is tussen NSV en VB is er enkel om toe te laten dat NSV soms radicaler uit de hoek komt. Intussen hoopt de VB-leiding dat de NSV'ers uitgroeien tot "de toekomstige elite van ons volk (...) met oprechtheid en discipline." (aldus nog steeds Valkeniers op de viering 30 jaar NSV). Zonder een gebrek aan bescheidenheid voegde Valkeniers er als ex-NSV'er aan toe: "Zulke elites heeft NSV de voorbije [jaren] gevormd".

Aan de Gentse en Antwerpse universiteiten was er recent discussie over het erkennen van NSV. Wij verzetten ons daartegen. Ondanks de fascistische ideologie, het geweld en de openlijk racistische standpunten, probeert de NSV zich soms voor te doen als een normale en aanvaardbare organisatie. Daartoe is het zelfs bereid het woordgebruik aan te passen. In publicaties wordt niet meer gesproken over nationaal-socialisme (nazisme), maar over solidarisme. Als een NSV'er beweert dat er nood is aan de "ijzeren hand van het fascisme", wordt zedig gezwegen. Een nieuwe generatie, maar de opvattingen blijven dezelfde. Het geweld ook.

Blokbuster organiseert ieder jaar een tegenbetoging. Dat is belangrijk om aan te tonen dat er een breed verzet is tegen het racisme en fascisme van de NSV. We willen niet dat groepen als NSV, Voorpost, Blood&Honour,... vrijspel zouden krijgen om hun opvattingen en methoden op straat te

tonen. We willen met de tegenbetoging geen confrontatie aangaan, maar met een vreedzame betoging kunnen we tonen dat de NSV'ers de Gentse straten niet kunnen domineren.

De betoging gaat bovendien gepaard met intensieve campagnes en discussies waarbij we willen duidelijk maken dat we racisme enkel kunnen aanpakken als we de voedingsbodem voor dergelijke opvattingen aanpakken. Steeds meer mensen beseffen dat de traditionele partijen, maar ook het VB, niet voor een beleid staan dat de belangen van de meerderheid van de bevolking opneemt. Ze gaan mee in de logica van de winstmaximalisatie en daarin is de verdeel-en-heerstactiek slechts een methode om de crisis van het kapitalisme op de schouders van de arbeiders en jongeren te laten terechtkomen.

Een strijd tegen werkloosheid, uitbuiting, armoede en woningnood vraagt om een strijd tegen het systeem, het kapitalisme en haar neoliberal beleid. Partijen als het FN en VB bieden geen alternatief, integendeel. Het is van fundamenteel belang om de schuld niet in de schoenen van migranten of andere arbeiders te schuiven, maar om samen met jongeren en arbeiders, los van afkomst of religie, een krachtsverhouding uit te bouwen in het verzet tegen het asociaal beleid dat de voedingsbodem vormt van racisme.

Mirre Vercoutere

6 maart: 19u30 Zuid (Gent, aan de bibliotheek). Anti-NSV betoging

Blood&Honour houdt het voor bekeken in Vlaanderen

Bij de concurrerende – maar intussen ook niet meer functionerende – groep Combat 18 werden ze omschreven als “biernazi's”. De jongens en meisjes van Blood&Honour Vlaanderen lieten nu weten dat alle activiteiten tijdelijk opgeschort worden. De interne crisis kwam tot uitbarsten. Jammer genoeg betekent dit niet dat het neo-nazistische gevaar is geweken.

Blood&Honour kent reeds een relatief lang en vooral grillig bestaan in ons land. De eerste stappen om een groep op te zetten dateren intussen reeds van zo'n 15 jaar geleden. Begin jaren 1990 trokken een aantal Brugse extreem-rechtse jongeren, waaronder de toenmalige Brugse VB-Jongeren voorzitter (die nadien aan de deur werd gezet na een discussie over wie al dan niet werd voorgetrokken door lokaal partijheerser Vanhecke), naar Engeland om er wat rechts-radical Oi-concerten op te pikken. Ze organiseerden gelijkaardige feesten in West-Vlaanderen en daarbij kwam het onder meer tot gevechten. Toen Brugge midden jaren 1990 werd geteisterd door een golf van fascistisch geweld, stonden de aanhangers van Blood&Honour op de eerste rij. En dat in nauwe samenwerking met figuren die nauwer aan het Vlaams Belang waren verbonden. Toen het geweld danig de spuigaten uitliep, moest Frank Vanhecke op televisie komen verklaren dat de geweldenaars formeel niets met het VB te maken hadden. Insiders uit het VB betwistten toen reeds dat standpunt.

Het is vanuit deze groep dat uiteindelijk het huidige Blood&Honour Vlaanderen voortkomt. Na de optredens werd een winkeltje opgezet in het Brugse met skinhead-materiaal. Officieel was dit een niet-politieke aangelegenheid, maar in de realiteit werd het een aantrekkingspunt voor nazi-skins. In de buurt van deze winkel kwam er dan ook nog een skinhead-café: De Kastelein. Het was voor dit café dat in mei 2006 een aantal aanhangers van Blood&Honour Vlaanderen, waaronder kopstukken van de groepering, een zwarte man in coma sloegen omdat hij een foute huidskleur had.

Qua zootje ongeregeld kan Blood&Honour Vlaanderen dus tellen. Van de concurrerende groep BBET (Bloed Bodem Eer Trouw – na de repressieve aanpak van deze groep omgedoopt tot Combat 18, maar ook deze groep is inmiddels platgelegd na onder meer een wapenvondst) kwamen originele omschrijvingen van B&H Vlaanderen. Ze hadden het over “biernazi's” die in plaats van met politiek louter met alcohol bezig waren. Zelfs na de aanslag bij De Kastelein op een zwarte man kwam er kritiek van BBET, onder meer omdat de aanvallers hoogst waarschijnlijk al een goed stuk in hun kraag hadden op het ogenblik van de feiten.

De voorbije periode lag Blood&Honour steeds meer onder vuur. Het bleef een marginale groep van neo-nazi skinheads met een vrij grote turn-over. De nadruk lag op het organiseren van optredens en het drinken van bier. In Duitsland kwam Blood&Honour in de problemen toen bleek dat een leidinggevend lid reeds enige tijd samenwerkte met de politie. Samen met een repressievere aanpak zorgde dat voor een gedeeltelijke drooglegging van de groep. Ook in ons land had dit gevolgen, aanvankelijk door het aantrekken van Duitse neo-nazi's bij optredens. Maar steeds meer door het overnemen van een repressievere aanpak waardoor de drempel werd verhoogd om bij de biernazi's aan te sluiten.

Dat neemt op zich het gevaar natuurlijk niet weg. Het racistisch geweld in Duitsland blijft bijvoorbeeld toenemen. Een verbod op groepen als Blood&Honour maakt het hen moeilijker om zich te organiseren, maar neemt de voedingsbodem voor het ontstaan van kleine groepen totaal van de maatschappij vervreemde nazi-jongeren niet weg. Het feit dat het om erg kleine groepjes gaat, maakt wel dat de mogelijkheid om zich al dan niet makkelijk te organiseren een belangrijke invloed heeft. Maar het is niet de enige factor waarmee we rekening moeten houden.

In ons land kende Blood&Honour de afgelopen maanden steeds meer weerwerk. Nadat de media-aandacht rond BBET in september 2006 was overgewaaid en er bovendien een concurrerende groep grotendeels ontmanteld was, lag het terrein open voor Blood&Honour Vlaanderen. Er kwamen diverse bijeenkomsten met optredens en ook een actie aan het militair kerkhof in Lommel waar hulde werd gebracht aan gevallen SS-soldaten. In Lommel kwam er intussen een maatregel waarmee de nazi-bijeenkomst kan worden verboden. Probleem is natuurlijk dat die maatregel zodanig breed gesteld is dat het ook tegen de arbeidersbeweging kan worden gebruikt. Een verbod op nazi-acties verbinden met de openbare orde kan gevaarlijk zijn. Het punt is natuurlijk dat de nazi's proberen om criminelen goed te praten teneinde zelf een gelijkaardige rol (op kleinere schaal gelukkig) te kunnen spelen. Een verbod van hun activiteiten afdwingen via juridische weg houdt gevaren in. Het maakt het hen moeilijker om zich te organiseren, maar uiteindelijk blijft de beste manier om een verbod af te dwingen de mobilisatie.

De neo-nazi's beseffen het gevaar van een dergelijke mobilisatie en houden angstvallig hun bijeenkomsten en optredens geheim. En zelfs dan komen de neo-nazi's regelmatig in de problemen. De verderzetting van BBET in de vorm van Combat 18 leidde al snel tot een gerechtelijk onderzoek waardoor de website van de groep plat ligt. Ook Blood&Honour Vlaanderen moet op haar tellen passen, zeker na de racistische gewelddaad in Brugge in mei 2006.

We juichen het toe dat Blood&Honour haar activiteiten stopzet en denken dat dit de algemene veiligheid zal vergroten. Maar de volgende generatie van vervreemde jongeren zit er al aan te komen. Zolang een samenleving niet in staat is om een positief toekomstperspectief aan te bieden aan alle jongeren, is er ruimte voor kleine groepjes gewelddadige neo-nazi's. De band tussen kapitalisme en de opkomst van racisme werd bijvoorbeeld heel duidelijk in Oost-Duitsland waar de grote verwachtingen in de Duitse hereniging na de val van de Muur niet werden waargemaakt. Het resultaat was een golf van geweld en een opkomst van neo-nazistische groepen. Dat gaf mee aanleiding tot de Europese beweging tegen racisme begin jaren 1990 (onder meer na de aanvallen op een asielzoekerscentrum in Rostock).

Om te strijden tegen neo-nazi's mogen we ons niet beperken tot juridische mogelijkheden. Het zal enkel door mobilisatie zijn dat we hen kunnen stoppen. Bovendien moet die mobilisatie gekoppeld worden aan een programma van maatschappijverandering. Een socialistische samenleving kan iedereen een toekomstperspectief aanbieden en kan zorgen voor een grote maatschappelijke betrokkenheid van een erg brede laag van de werkende bevolking. Onze anti-fascistische strijd maakt deel uit van ons verzet tegen het kapitalisme. We bestrijden dit systeem, alsook fenomenen die als schimmel op het rotte systeem groeien.

Geert Cool

Schandalige vrijspraak in NSV-proces

Vijf NSV'ers die zich voor de rechtbank moesten verantwoorden voor het geweld in het kader van de NSV-betoging van 8 maart 2007 in Antwerpen werden ten onrechte vrijgesproken. De rechtbank achtte het onvoldoende bewezen dat de vijf verantwoordelijk waren voor het geweld. Dat geweld en de band met de NSV-betoging wordt wel erkend door de rechtbank, maar de persoonlijke betrokkenheid van de vijf niet.

Op 8 maart 2007 sloeg een groep NSV-betogers de inboedel van het Antwerpse studentencafé Markies de Sade kort en klein. De vernielingen waren groot en de uitbater en diens vriendin raakten gewond bij het geweld. De aanwezige klanten herkenden een aantal aanvallers die zich voor de rechtbank moesten verantwoorden.

Het feit dat ze herkend werden, volstond blijkbaar niet om hen te veroordelen. De vijf stelden dat ze in het café waren, maar dat ze geen vernielingen hadden aangericht. Blijkbaar waren er kabouters aan het werk. Of ontstonden de vernielingen en verwondingen vanzelf zonder enige menselijke betrokkenheid? Dat is natuurlijk nonsens.

De rechtbank vond echter dat de betrokkenheid van de vijf in kwestie niet voldoende was bewezen. Zullen de andere 60 opgepakte dan ook onderzocht worden voor hun betrokkenheid? Of laat de rechtbank het zo waardoor de uitbater van het café in kwestie geconfronteerd met een uiting van extreem zinloos geweld niet eens iets kan doen tegen de daders? Als dat de norm wordt, kan iedere cafébaas beter meteen de deuren sluiten.

Door de chaos bij het komen en gaan in het café en de chaos was “persoonsverwarring” mogelijk, aldus de rechtbank. Omwille van de twijfel werden de vijf vrijgesproken.

Wij vinden dat onbegrijpelijk. De daders werden herkend door getuigen en in het café werd een spoor van vernieling aangericht. Als dit zomaar ongestraft mag, zal extreem-rechts zich gesterkt voelen om verder te gaan met haar gewelddadige politiek. Als zinloos geweld mag, zullen intimidaties tegen andersdenkenden zeker wel mogen. Dat soort redeneringen zal een opmars kennen na deze uitspraak.

Achteraf moeten ze dan niet komen zeggen dat ze het niet wisten.

Protestactie tegen de erkenning van extreem-rechtse NSV in Antwerpen

Vandaag doet de Antwerpse rechtbank uitspraak in een strafzaak tegen 5 NSV'ers die zich moesten verantwoorden voor fysiek geweld in een café naar aanleiding van de NSV-betoging vorig jaar. Tegelijk is de NSV op dit ogenblik erkend aan de Antwerpse universiteit. De Actief Linkse Studenten zijn het daar niet mee eens en protesteert. Vrijdag houden we een protestactie om het einde van de erkenning te eisen.

Sinds dit academiejaar bestaat ook in Antwerpen een PFK (Politiek Filosofisch Konvent), een organisatie die de verschillende politieke studentenverenigingen aan de UA overkoepelt. De bedoeling is dat de verenigingen die in het PFK zitten een aantal rechten krijgen op de universiteit, zoals het gebruik van zalen, plakpalen,...

NSV is ook erkend in het PFK. Het is echter niet zomaar een studentenvereniging. Als radicale studentenvleugel van het Vlaams Belang komen ze stevast naar buiten met plat racistische en fascistische opvattingen. Zo stelde hun Hasseltse praeses op een internetforum dat hij hoopt dat er een ijzeren fascistische vuist zal klaar staan eens de democratie in elkaar stuikt. Maar ook de fascistische methoden van intimidatie en straatgeweld zijn de extreem-rechtse studenten niet vreemd. Op dit moment staan vijf NSV'ers terecht voor schade en verwondingen die ze aanbrachten in de Markies de Sade, een populair studentencafé op de Stadwaag, naar aanleiding van de NSV-betoging die vorig jaar door Antwerpen trok.

In andere studentensteden wordt NSV volkomen terecht niet in het PFK opgenomen. Het is dan ook onaanvaardbaar dat Antwerpen (een stad waar racisme per definitie al gevoelig ligt) hierop een uitzondering zou vormen.

Daarom organiseren we een protestactie bij het begin van de volgende PFK-vergadering, waar we ook onze petitie zullen overhandigen aan de leiding van het PFK – we zijn het er immers niet mee eens dat de Antwerpse studentenverenigingen erop gebrand zijn het cordon sanitaire onder studenten te doorbreken.

De vergadering begint om 19u aan het Unifac-lokaal op vrijdag 15 februari. Als je net als ons vindt dat fascisme geen plaats heeft op de universiteit – laat staan dat het officieel erkend zou worden – is het belangrijk dat je komt en de leden van het PFK laat zien dat je niet aanvaardt dat er een passieve en apathische houding wordt aangenomen tegen fascisme en geweld.

Vrijdag 15 februari, 18u30, Protestactie aan de lokalen van Unifac, Stadscampus (Kleine Kauwenberg 22)

adres voor de actie: [kaartje op de site van Michelin](#)

Relaas van onze campagne

Bij het opzetten van een PFK in Antwerpen pleitte ALS reeds voor het niet erkennen van NSV. Dat idee werd verworpen door alle andere studentenverenigingen die hoogstens stelden dat de erkenning kan worden ingetrokken bij gewelddaden. Ondanks de gewelddaden die vorig academiejaar plaatsvonden, werd de erkenning echter niet ingetrokken. In het PFK stond ALS totaal geïsoleerd met haar standpunt en werd er zelfs samengespannen om net onze erkenning in vraag te stellen omdat we anti-fascistische activiteiten organiseren.

Uiteraard rekenen we niet zozeer op vertegenwoordigers van traditionele partijen of een linkse groep die passief blijft in deze kwestie. We besloten een petitie te lanceren onder studenten en personeel om de zaak bekend te maken. Het resultaat was dat reeds honderden handtekeningen werden opgehaald, wellicht een kleine 1.000.

Deze petitie zullen we nu overhandigen aan het PFK om duidelijk te maken hoe ver het standpunt van deze vertegenwoordigers verwijderd staat van dat van de gewone studenten.

Hierna zullen we uiteraard onze campagne verderzetten en blijven mobiliseren en beroep doen op de studenten om samen in actief verzet te gaan tegen racisme en fascisme.

Brussel: 70 anti-fascisten “verwelkomen” Jean-Marie Le Pen

Vorige woensdag voerden we – toevallig op de 75ste verjaardag na de aanstelling van Adolf Hitler als kanselier van het Duitse Reich – actie bij het bezoek van Jean-Marie Le Pen, de voorzitter van het Franse Front National, aan het Belgische FN. Le Pen kwam voor een diner in de zalen van het Europese parlement. Internationaal Verzet en Blokbuster waren aanwezig met zo’n 70 betogers.

Het Belgische FN hoopte met deze avond een nieuwe start te kunnen nemen en tegelijk de nieuwe leiding rond Michel Delacroix te laten inhuldigen door het Franse FN-kopstuk. Dat gebeurde na de uitsluiting van de voormalige voorzitter-voor-het-leven, Daniel Féret, die betrokken was geraakt bij tal van politiek-juridische schandalen. De uitsluiting van Féret en de steun van Le Pen moeten voor de neo-fascistische partij volstaan om een “respectabel” imago te verkrijgen. De partij wil afraken van haar imago van een “zootje ongeregeld”.

Vorige woensdag kwamen ook zo’n 70 betogers protesteren tegen het bezoek van Le Pen aan Brussel. Het was een kleine maar dynamische en strijdbare betoging met slogans als “Verzet, verzet internationaal, tegen het kapitalisme en het kapitaal” of “F van Fascist en N van nazi, stop het Front National”.

Jammer genoeg vond de media een anti-fascistische actie blijkbaar niet interessant genoeg. Le Soir besteedde een volledige pagina aan het bezoek van Le Pen, maar repte met geen woord over de tegenactie van Blokbuster en Internationaal Verzet.

Nuja, de media-aandacht was voor ons niet het belangrijkste. Een 15-tal scholieren gaven hun gegevens op om met ons samen verder te werken rond acties en bijeenkomsten van Internationaal Verzet. Op woensdag 6 februari is er een eerste bijeenkomst gepland van de scholieren (om 15u in café L’Horloge du Sud in Elsene) met een discussie over “Hoe extreem-rechts bestrijden”. Daarna wordt verder gemobiliseerd naar onder meer de anti-NSV betoging in Gent op 6 maart.

Cédric Gêrôme

VB begint criminaliteitsite onder leiding van veroordeelde crimineel

Wie anders dan een veroordeelde crimineel is beter geplaatst om de leiding te nemen over een criminaliteitsite van het VB? Dat is de redenering die blijkbaar gevolgd wordt door de extreem-rechtse partij.

Na de veroordeling van Bart Debie trok het VB naar Cassatie. Maar die rechtbank oordeelt niet over de feiten, enkel

over de juridisch-technische kant van de zaak. De feiten staan vast en zijn niet minnetjes voor de voormalige politieman die naar het VB trok toen de aarde onder zijn politievoeten te heet werd. Het mishandelen van arrestanten, vervalsen van PV's,... Het leverde Debie een veroordeling tot vier jaar op. Kortom, alle ervaring die nodig is voor een website over criminaliteit.

Dewinter verklaarde: "Nee, dat is helemaal niet ironisch bedoeld". Ironisch niet, sarcastisch daarentegen. Misschien kan de criminaliteitssite openen met de eis om alle gevangenisstraffen om te zetten in effectieve straffen. Een harde aanpak van criminaliteit kan toch niet in overeenstemming worden gebracht met een veroordeling tot vier jaar gevangenisstraf waarvan 1 jaar effectief die onmiddellijk wordt omgezet tot een enkelband. Nee, Bart Debie zou volgens de logica van het VB-programma onmiddellijk vier jaar in de cel moeten. Geen mededogen, ook niet voor het eigen volk!

Dewinter stelde nog over de criminaliteitssite van de partij: "We zullen er zelf informatie over criminaliteit opzetten, maar burgers kunnen er ook getuigenissen en zelfgemaakte filmpjes kwijt waarop criminaliteit is te zien. Ze moeten hun frustraties kwijt kunnen en tonen wat de Antwerpenaar werkelijk wil omtrent de aanpak van criminaliteit. Bart Debie staat symbool voor die aanpak." Bedoelt Dewinter nu echt dat alle slachtoffers van Debie hun frustraties op een partijsite zullen kwijt kunnen? Wil hij de rol van het Comité P overnemen door alle klachten over agenten die hun boekje te buiten gaan, zelf te openbaren? Als Bart Debie symbool moet staan voor de betreffende website, lijkt het volgens ons toch in die richting te gaan. Maar natuurlijk, met Blokkers weet je nooit.

VB "geschokt" door harde aanpak van eigen criminaliteit

Bart De Bie is ook in beroep veroordeeld wegens het slagen van Turkse arrestanten. Het extreem-rechtse gemeenteraadslid is veroordeeld tot vier jaar, waarvan één jaar effectief. Hij verliest bovendien zijn burgerrechten gedurende vijf jaar. Het VB blijft Debie steunen. Ondanks de oproepen van de partij om criminaliteit hard aan te pakken, zegt het VB nu "geschokt" te zijn door de strenge uitspraak.

De bal ging aan het rollen toen een Turkse familie klacht indiende tegen Debie en enkele collega's. Aanvankelijk werd weinig geloof gehecht aan hun verhaal omdat de politie de verdediging van haar personeelsleden opnam. Toch was toen al duidelijk dat er iets fout zat.

In 2003 kwam de Turk Bilen Uludogan tussen als enkele dronkelappen vernielingen aanbrachten. De dronkaards vielen hem aan, waarop Bilen de politie belde. Met zijn broer en schoonbroer achtervolgde Bilen de dronkaards om hen aan de politie over te leveren. De politie arriveerde en besloot onmiddellijk dat de Turken de agressors waren en sloeg hen in de boeien. Ze werden opgepakt en naar het kantoor gebracht. Vooraleer hen iets gevraagd werd, sloeg de overste van de agenten de arrestanten. Die overste was commissaris Bart Debie...

Eén van de Turken werd tegen een radiator gegooid en kreeg een bottine van een agent tegen het hoofd. Hij moest uiteindelijk naar het ziekenhuis. Nadien blijkt dit geen alleenstaand feit te zijn geweest. Tussen 1999 en 2003 waren er minstens 27 slachtoffers van Debie en drie ondergeschikten. Er zijn klachten over geweld, racisme, illegale huiszoekingen, het stelen van geld, vervalsing van PV's,...

Debie werd in eerste aanleg veroordeeld. Hij leek zich bij de straf te zullen neerleggen, maar diende toch hoger beroep in nadat het parket dat ook had gedaan. Toen al was de aanvankelijke houding van Debie een vorm van schuldbekentenis. Debie was tevreden dat er geen schorsing van zijn politieke rechten was opgelegd en kon ongestoord zijn politieke carrière verderzetten. In hoger beroep is hij wel 5 jaar ontzet uit zijn politieke rechten waardoor hij onmiddellijk ontslag zal moeten nemen uit de gemeenteraad.

Volgens het VB is er sprake van een “politiek vonnis” om “Debie te broodroven en politiek te vermoorden.” Wij stelden eerder reeds dat ook de mededaders moesten worden aangepakt. Zoniet kan Debie de schijn wekken dat het om een afrekening gaat omwille van zijn positie in het Vlaams Belang. Het feit dat de mededaders niet veroordeeld zijn, doet natuurlijk wel niets af van de bijdrage van Debie zelf in de gepleegde misdrijven. Aangezien hij zelf voor een harde aanpak van criminaliteit staat, zou je denken dat hij geen probleem heeft met zijn veroordeling. Maar de regel van de harde aanpak geldt blijkbaar niet zo sterk als het over eigen criminaliteit gaat... Debie kondigde aan in cassatie te gaan (wat enkel kan rond procedurekwesties). Het cassatieberoep zorgt ervoor dat Debie nog even zijn mandaat kan uitoefenen.

De harde aanpak van de crimineel Debie is volgens VB-voorzitter Vanhecke “een zeer slecht signaal voor de samenleving”. In plaats van tevreden te zijn. Bij lichte uitspraken voor criminelen is het VB de eerste om moord en brand te schreeuwen. Nu eist het VB echter plots een zachte aanpak van de eigen criminaliteit. Het ging volgens Vanhecke toch maar om enkele drughandelaren... Dat dit niet eens overeenstemt met het dossier, doet er niets toe voor de VB-voorzitter.

Lees hier het volledige arrest:

http://www.nieuwsblad.be/extra/arrest_debie_new.pdf

Valkeniers verkiest Sarkozy boven Le Pen

De Franse extreem-rechtse leider Le Pen komt deze avond spreken voor het Belgische Front National. Zijn vrienden van het Vlaams Belang zijn intussen minder enthousiast over Le Pen. Dewinter was nog trots toen hij Le Pen kon uitnodigen naar Antwerpen en op Europees niveau wordt samengewerkt. Maar toen toekomstig VB-voorzitter Valkeniers in Het Laatste Nieuws voor de keuze werd geplaatst om te kiezen tussen Le Pen en Sarkozy, koos hij uiteindelijk toch voor die laatste. Zelfs Koen Dillen lijkt niet langer enthousiast te zijn over Le Pen.

Dillen schreef in 't Pallieterke: “Le Pen wordt op 20 juni tachtig jaar en hij staat nu al onderhand 36 jaar onafgebroken aan het hoofd van zijn partij. Dat is niet langer geloofwaardig. Dat is zielig. Ik hoor zeggen dat Le Pen louter om twee redenen nog voor enkele jaren aan het roer van het FN wil blijven. Hij wil om te beginnen het apparaat in handen houden totdat zijn arrogante dochter Marine de teugels kan overnemen en de nacht van de lange messen die in het Front tegen de oude medestanders begonnen is, voltooien. Mensen als de vroegere secretaris-generaal Carl Lang die zich de naad uit hun broek hebben gewerkt toen er in de partij nog geen dividenden te rapen vielen, zullen genadeloos worden geliquideerd. Ik kan wel twintig andere namen noemen. In zijn pathologisch narcisme laat Le Pen iedereen vallen. Bah!”

Dat doet eerlijk gezegd toch een beetje denken aan de wijze waarop Karel Dillen destijds aan de voorzitterspost “voor het leven” vasthield tot zijn kinderen voldoende sterk genoeg stonden in de partij om over te nemen. Daarbij circuleert nadrukkelijk het gerucht dat vooral de zetel in het Europese parlement voor de oude Dillen belangrijk was: die zetel is de meest lucratieve op het vlak van beloning. Enkele jaren Europees parlement brengt heel wat op en je moet er amper wat doen. Koen Dillen kan het weten, hij heeft immers zijn vader opgevolgd in dat parlement. Het is dan nogal hypocriet dat Dillen beweert dat het Le Pen mogelijk enkel nog om de centen te doen is.

Koen Dillen brengt dus wel een vrij openlijke kritiek op Le Pen, maar heeft het nog minder begrepen op Sarkozy. “Wat heeft Nicolas Sarkozy tot vandaag al waargemaakt van zijn vele ronkende beloftes? Wat is er gebeurd op het vlak van de veiligheid? Moeten we zijn pleidooi vergeten voor vreemdelingenstemrecht (dat hij omwille van de presidentsverkiezingen snel weer heeft ingeslikt)? (...) Vergeten de realpolitik met de ontvangst van Khadafi? Moeten we zijn opening naar links toejuichen die figuren als Jack Lang, Bernard Kouchner, Jacques Bockel, en Attali terug op het voorplan brengt en sommigen onder hen minister maakt?”

Uiteindelijk lijkt Dillen te kiezen voor Le Pen omwille van het verleden. “Laat ons eens even vergeten dat Le Pen in de ogen van heel wat van zijn vroegere kameraden een oude, verzuurde, ondankbare en rancuneuze vrek is geworden. (...) Ik denk aan Le Pens fysieke moed in de Algerijnse Oorlog. Hoeveel politici zouden het pluche van het Parlement verlaten om als vrijwilliger in Algerije te gaan vechten? Ik denk aan de jaren zestig, de karavaan voor presidentskandidaat Tixier-Vigancour en de oppositie tegen De Gaulle, de moordenaar van Brasillach en Bastien-Thiry aan wie Le Pen met zijn kleine artisanale platenfirma Serp een mooie 78-toeren heeft gewijd.”

Destijds had Le Pen inderdaad een kleine platenfirma en boekenwinkel waarmee hij tal van negationistische literatuur of toespraken van prominenten nazi's verspreidde alsook steuncampagnes opzette voor collaborateurs zoals Robert Brasillach (de schoonbroer van Maurice Bardèche wiens negationistische boek "Nürnberg ou la terre promise" naar het Nederlands werd vertaald door Karel Dillen).

Dat verleden vindt Koen Dillen natuurlijk een positief aspect. Door verschillende electorale nederlagen is Le Pen voor de extreem-rechtse vrienden blijkbaar echter steeds meer een karikatuur van zichzelf geworden. Het is cynisch dat dit net door Koen Dillen naar voor wordt gebracht, een man die zijn zitje in het Europees parlement te danken heeft aan zijn achternaam.

Meer info (in het Frans)

<http://www.decadi.com/lepen.html>

Met dank aan het AFF voor de info waarop dit artikel gebaseerd is: <http://aff.skynetblogs.be/post/5487289/le-pen-of-sarkozy-bruno-valkeniers-weet-het-k>

De tien hoofdzonden van het Vlaams Belang

Het magazine "Joods Actueel" zorgde vorige week voor enige ophef met haar scherpe veroordeling van het Vlaams Belang aan de hand van een reeks voorbeelden die aangeven waar het VB politiek gezien staat. Dewinter deed het artikel af als materiaal uit de oude doos of zaken die effectief getuigen van weinig smaak maar niet zo belangrijk zijn. Dat laatste ging dan over een bezoek van een personeelslid van de partij aan de geboorteplaats van Hitler en andere nazistisch getinte plaatsen die pasten in de betreffende Voorpost-bedeavaart.

Het volledige dossier van Joods Actueel kan je hier nalezen: <http://www.joodsactueel.be/files/10punten.pdf>

Wij vinden het niet slecht geschreven en wellicht haalde de auteur hier en daar ook inspiratie vanop de Blokbuster-site. Inzake amnestie vinden we het artikel wat te zacht: "Amnestie zonder schuldbekentenis getuigt derhalve niet van rechtschapenheid maar neigt naar het goedpraten van schendingen van de mensenrechten tegen Joden." Dat gaat voorbij aan het karakter van amnestie dat bepaalt dat iets nooit een misdrijf is geweest. Indien er een schuldbekentenis komt, is amnestie bijgevolg sowieso niet aan de orde.

Inzake de goede relaties met Haider, vergist het blad zich. Het VB heeft duidelijk de kant van Andreas Molzer gekozen en de FPÖ, de afgesplitste BZÖ met Haider werd publiekelijk afgevalen door het VB. Misschien was het nuttig geweest om ook dieper in te gaan op de relaties met Siderov's partij in Bulgarije of de Groot-Roemeense partij. Tenslotte werd ook weinig ingegaan op de houding van het VB en co tegenover mensen met een roots in landen waar de islam de grootste godsdienst is.

Yves Desmet versus Morel

In een interview van De Standaard beweert Morel dat ze geen nauwe band heeft met Frank Vanhecke. "Frank en ik zijn goede vrienden. Er wordt beweerd dat ik een grote invloed had op Frank. Toegegeven: ik kan soms wat drammerig overkomen en ben misschien op sommige momenten wat te fanatiek met mijn werk bezig. Maar ik heb met Frank in het partijbestuur ook heel veel discussies gehad, soms ook hard tegen hard."

Hieruit onthouden we vooral dat Morel toegeeft drammerig te zijn. Die uitspraak komt in aanmerking voor de prijs van het understatement van het jaar.

Maar laat ons even terugkomen op haar band met Vanhecke. Yves Desmet had vorige week een lastige week. De man leek compleet van streek te zijn en stelde zowaar dat een staking bij de onderaannemers van Ford begrijpelijk was. Had hij iets verkeerd gegeten misschien? Is hij nog uit zijn evenwicht omdat zijn paarse regering is komen te gaan? In ieder geval konden we vorige week enkele standpunten van Desmet lezen die niet eens afstotend waren. Naast het opmerkelijke standpunt over Ford, was er ook een interessant stukje over onze goede vriendin Morel. En dat onder de titel "Forelleke".

Over Morel liet Desmet ons even meekijken in de geheimen van de Wetstraat en omgeving. Hij schreef: *"In het begin van haar parlementaire loopbaan werd Morel uitgenodigd bij Polspoel & Desmet, wat haar wat moeilijk viel omdat haar vliegtuig slechts een klein uurtje voor opname zou landen op Zaventem. Maar aangezien een taxirit tussen Zaventem en VTM maar tien minuutjes in beslag neemt, was dat geen probleem. Morel werd echter niet aangevoerd door een taxi, maar door haar eigen chauffeur, Frank Vanhecke, die daarvoor speciaal vanuit Brugge was komen rijden, die braaf aan de studiodeur wachtte, daarna zijn pas verkozene omhelsde en feliciteerde, en vervolgens weer met haar wegreed. Dergelijke coaching hebben we sindsdien geen enkele partijvoorzitter meer zien geven."*

Gaat Vanhecke met al zijn goede vriendinnen op die manier om? Het wordt grappig om de soap rond de relatie tussen Frank en Marie-Rose te volgen. Wij kijken vooral uit naar een reactie van Alexandra Colen, je weet wel: die puriteinse kwezel (aldus Dewinter).

Dewinter op "safari"

Dewinter nodigde een aantal vertegenwoordigers van extreem-rechtse formaties uit Europa uit voor een bezoek aan Antwerpen. Doel was het lanceren van een campagne "steden tegen islamisering". Om de bezoekers (uit vreemde landen overigens) te overtuigen, trok Dewinter langs enkele moskeeën in Antwerpen-Noord en Borgerhout. Hij kondigde dit als volgt aan: "We gaan op safari, maar het is beter om de dieren niet te voederen".

Dat is uiteraard een bijzonder platte en racistische uitspraak van de VB-kopman. Hij suggereert immers dat er in Antwerpen-Noord en Borgerhout "exotische" mensen – of beter gezegd dieren – leven die bovendien gevaarlijk zijn en beter niet gevoederd worden. Vanuit zijn villa in Ekeren meent Dewinter de situatie in Antwerpen-Noord te kennen, maar zelfs een aantal bezoekers van uiterst-rechtse formaties uit Europa stelden achteraf dat het daar eigenlijk nog goed meeviel.

De delegatie omvatte vertegenwoordigers van de Oostenrijkse FPÖ (voorzitter Heinz-Christian Strache kwam naar de bijeenkomst en de nieuwjaarsreceptie van het VB) en Keulense Pro-Köln en Republikaner uit Duitsland. Verder ook enkele meer onbekende groepen zoals het Spaanse Tierra y Pueblo, Lisistrata (Italië) en Alsace D'Abord (Frankrijk). Geert Wilders was niet welkom, wellicht omdat die teveel de aandacht naar zich toe zou trekken, wat Dewinter ongetwijfeld niet zou appreciëren.

Met het bonte gezelschap van buitenlandse politici trok Dewinter met een bus door enkele straten van Antwerpen-Noord en Borgerhout om te stoppen aan enkele winkels met Arabische opschriften of de nieuwe Pakistaanse moskee aan de Van Kerckhovenstraat. Het is deze buurt dat Dewinter vergelijkt met de jungle (want waar anders ga je op "safari"?). Qua neerbuigendheid tegenover de inwoners van dit deel van Antwerpen kan die uitspraak wel tellen. Om toch maar meer media-aandacht te krijgen, is Dewinter blijkbaar tot alles bereid. Nu ook tot steeds plattere racistische uitspraken.

Komt dit omdat hij niet langer verantwoording moet afleggen aan partijvoorzitter Vanhecke die al reikhalzend naar het einde van zijn voorzitterschap kan uitkijken om rustig verder de riant beloning van zijn mandaat in het Europees parlement binnen te rijven terwijl hij in dat parlement eventueel zelfs vergezeld zou worden van zijn goede vriendin Morel (die vandaag in De Standaard verklaarde wel interesse te hebben in een Europees zitje)? Of is het eerder een wanhoopspoging om de slechte resultaten in de peilingen op te krikken?

Bruno Valkeniers op weg naar post van VB-voorzitter?

Als twee honden vechten om een been, loopt een derde er mee weg. Niet Dewinter en niet Vanhecke volgen die laatste op als VB-voorzitter. Er is echter consensus gevonden rond de figuur van Bruno Valkeniers, oud-NSV'ers die via een omweg in het zakenleven langs de grote poort zijn politieke carrière heeft verdergezet. Van enig occasioneel straatgeweld is de nieuwe voorzitter niet vies, van goede banden met het patronaat al evenmin.

Opvolging zoals destijds na Dillen, maar toch kritiek op Dillen?

Vanhecke zal zichzelf laten opvolgen net zoals Dillen dit deed. De mogelijke kempfanen worden uiteengetrokken door een derde kandidaat met enige autoriteit het roer te laten overnemen. Dillen deed dit door geen kant te kiezen voor Dewinter of Annemans. Vanhecke door een andere kandidaat te zoeken buiten zichzelf of Dewinter. Bij de opvolging van Dillen was er interne discussie en dit werd breed uitgesmeerd in de media. De tegenstellingen tussen Dewinter en Annemans werden toen fel opgeklopt, ook al klopt het wellicht dat de carrièreplannen van beide politici in aanvaring waren gekomen. Fundamenteel waren die tegenstellingen echter niet en inmiddels heeft Annemans zich neergeled bij een ondergeschikte rol.

Vanhecke verklaarde op de nieuwjaarsreceptie van zijn partij dat het VB geen “gezellig clubje old boys” mag worden “dat zichzelf in stand houdt tot aan het pensioen”. Dat klinkt nogal pijnlijk voor de houding die destijds werd aangenomen door Karel Dillen die zichzelf liet uitroepen tot voorzitter-voor-het-leven en na zijn pensioenleeftijd pas de fakkel overliet. Hij zorgde er overigens voor dat het best betaalde parlementaire mandaat (in het Europees parlement) in de familie bleef... Moest het bij de PS gebeurd zijn, het VB had gesproken over een kaakslag voor Vlaanderen.

Het witte konijn van het VB

Bij de laatste parlementsverkiezingen weerklonk vanuit het VB nog kritiek op de witte konijnen bij de SP.a. De partij deed zelf echter even goed mee met de pogingen om figuren van buiten de tradionele politieke kringen op de lijsten te krijgen om hun carrière te lanceren. Dat gebeurde de afgelopen jaren met wisselend succes. Met radio-presentator (en vooral professioneel bezig met het eigen ego) Jurgen Verstrepen lukte dat minder goed, zodra die de kans zag om een grotere rol te spelen bij Dedecker was hij vertrokken. Marie-Rose Morel zorgde intern regelmatig voor hoogspanning en mag zich zorgen maken over haar politieke toekomst als Vanhecke een toontje lager gaat zingen in het VB. In Schoten is de aanval op de burgemeesterszetel mislukt en het ziet er niet naar uit dat de poging tot aanval op de vakbonden onder leiding van Morel dit jaar veel resultaat zal opleveren. Eerder werden ook witte konijnen binnen gehaald met bijvoorbeeld Anke Vandermeersch die haar rol van VB-babe met verve speelt, maar vraag haar liefst niet te veel over politiek want dat gaat moeilijker.

Er werd nog een ander “wit konijn” binnen gehaald, één waarover de partij meer zekerheid kon hebben. Bruno Valkeniers was als student reeds actief bij de NSV, de studentenclub van het VB. Hierover verklaarde hij in februari 2007 nog: “Ik schaam me niet voor dat occasionele straatgeweld.” Na zijn studies werd Valkeniers actief als patroon. Hij bleef het VB steunen, maar van achter de schermen en via de Vlaamse beweging. Op die manier kon hij een autoriteit opbouwen en aldus gelanceerd worden in het VB.

Valkeniers: neoliberale straatvechter

Zijn pogingen om het straatgeweld van NSV goed te spreken en zijn verleden als straatvechter moeten de hardere vleugel in het VB sussen. Tegelijk wordt gevreesd dat de economische standpunten van Valkeniers teveel op de voorgrond zullen treden. Nochtans liggen die in het verlengde van wat het VB op haar economisch congres in 2005 naar voor bracht: puur neoliberalisme en tegen de vakbond. Valkeniers schrijft op zijn site onder meer “Een vrije markt is wat mij betreft de beste garantie dat we met velen welvaart delen. Concurrentie is een goede zaak.” Toen vorig jaar bij VW-Vorst de arbeiders in staking gingen, noemde Valkeniers dit “totale waanzin en strategisch onverantwoord. Tenzij het juist de bedoeling is om alles kapot te maken. Dan is de vakbond, vooral onder ophitsing van de francofone werknemers, goed bezig. Het zou trouwens niet de eerste keer zijn. How stupid can you be?” Op die laatste zin kwam geen opmerking van Voorpost in de lijn van haar slogan “geen gezwans, Nederlands”. Maar de inhoud is duidelijk: Valkeniers kiest de kant van het patronaat en wie ingaat tegen de concurrentielogica van het neoliberalisme is “stom”. Hoeveel kiezers van het VB vindt Valkeniers “stom” en “onverantwoord”?

Met Valkeniers kiest het VB voor een patronale figuur die mijlenver afstaat van de gewone werkenden en armen in de steden waar de partij haar eerste electorale successen aan te danken had. Het VB heeft nooit een alternatief geboden op het neoliberalisme, maar kon wel vasthouden aan een “radicaal” of “anders” imago. Ook dat zal steeds meer verdwijnen naarmate de carrièristen het roer van de partij verder overnemen. Het is vol spanning uitkijken naar de eerste confrontaties tussen de arrogante Valkeniers en de hysterische Morel. Ook in die “hogere kringen” van het establishment kan het er plat aan toegaan. Bovendien zal het VB op deze manier meer op een kopie van LDD gaan lijken dan omgekeerd. Dit kan het VB in de problemen brengen, maar zolang er geen fundamenteel politiek alternatief komt, is er ruimte voor rechtse krachten om terug te komen of om zichzelf opnieuw uit te vinden. Doorgaans zijn het overigens niet de neoliberale afkooksels die terug terrein winnen, maar de voorstanders van de harde lijn. Kijk maar naar het FN in Frankrijk na de splitsing met Mégret in de jaren 1990 of de splitsing in de Oostenrijkse FPÖ waarbij Jörg Haider geïsoleerd achterbleef met zijn ministers en parlementairen. Het gevaar is dus allesbehalve geweken!

KORT

Luikse facistische boekenwinkel verdwijnt...

We hebben het er al eens over gehad: in Luik was er een boekenwinkel die zich richtte op de extreem-rechtse markt. Je kon er allerhande neo-nazistische werken vinden. Dat leidde tot protestacties op initiatief van het Front Anti Fasciste (FAF), de Franstalige tegenhanger van het AFF bij ons. Op 9 november was er bijvoorbeeld een betoging met 200 aanwezigen. Nu werd bekend dat er vanaf 31 januari een oplossing is voor deze kwestie: de boekenwinkel sluit de deuren. Jammer genoeg niet als gevolg van de anti-facistische campagne, maar mogelijk is de beslissing van de eigenaar om niet langer te verhuren toch wel ingegeven door de druk van de acties. Er blijven echter wel problemen op het vlak van de verspreiding van racistische opvattingen. Je kan nu bijvoorbeeld nog steeds in de FNAC terecht voor nazistische literatuur. In het Natuurhistorisch museum van de stad worden overigens de schedels nog geklasseerd op "ras"... Er is dus nog werk aan de winkel voor anti-racisten in Luik!

Hypocrisie rond hoofddoek

Het VB wil ook in Lier een verbod op het dragen van de hoofddoek voor het stadspersoneel. Het gaat concreet om één personeelslid. Het VB wil echter dat dit personeelslid haar hoofddoek niet langer zou dragen. De partij doet daartoe een voorstel in de gemeenteraad. Jan Mortelmans (VB) verklaart die eis als een resultaat van een "strikte scheiding tussen kerk en staat". Moest dat argument niet pakken, zal hij wel een ander verzinnen. Het VB heeft er vooral een probleem mee dat het personeelslid in kwestie "meermaals op de openbare commissievergaderingen aanwezig was met hoofddoek". Het VB in Lier houdt zich bezig met het pesten van het ene personeelslid met een hoofddoek. Burgemeester Vanderpoorten stelde: "Persoonlijk heb ik er geen problemen mee dat mensen hun hoofddoek ophouden. (...) Dit is een typische houding van Vlaams Belang. Ze proberen alleen maar onrust te stoken door die zaken op te rakelen." In Gent was het een partijgenoot van Vanderpoorten die "onrust" stookte door "die zaken op te rakelen" en stemde haar partij voor het hoofddoekenverbod. Niet alleen het VB is hypocriet, de liberalen kunnen er ook wat van!

Parodie: "Oh kut, alweer een West-Flut"

De Gentse N-GA (Nieuw Gentse Alliantie) steekt de draak met de communautaire heisa van de afgelopen weken en maanden. Ondanks onze sympathie voor de NGA-Busters die ten strijde trekken tegen de Gentse Militantenorde (GMO), vinden we ook de nieuwe CD-singel van NG-A wel geslaagd: "Oh kut, t'is een West-Flut". Het "Boerenlied". Dit is naar eigen zeggen "een populaire meezinger die op een ludieke manier de West-Vlamisering in het algemeen en de wildgroei van West-Vlaamse huiseigenaren in het bijzonder hekelt." Bovendien werd beroep gedaan op "professionele Gentse muzikanten en zangers die omwille van het politieke karakter van het lied anoniem willen blijven." Maar vooral: "Bovendien betreft het hier een unieke melodie." [Beluister hier](#).

Elke gelijkenis met de single "Oh Nee, alweer een moskee" van Filip Dewinter berust naar verluidt op puur toeval. Het was Dewinter die met het idee én de originele melodie was gaan lopen. De discussie over de auteursrechten zou uitgevochten worden in een rechtstreekse confrontatie tussen de GMO en de VMO...

NSV nodigt Bart De Wever uit in Gent

Bart De Wever wordt door NSV-Gent uitgenodigd om te spreken over de staatsvorming. Voor de NSV is het vooral een charme-offensief naar de NV-A toe. Welke kaakslagen De Wever die avond ook mag toebrengen aan Vlaanderen, het feit dat hij voor de NSV gaat spreken is voor de jonge VB'ers op zich al voldoende. Of voelt De Wever zich wel thuis in die kringen van extreem-rechtse nationalisten? Na zijn jeugdig bezoek aan Le Pen, zijn aanwezigheid op de begrafenis van Karel Dillen of zijn verontwaardiging over de excuses van de stad Antwerpen naar aanleiding van de jodenvervolgingen tijdens de nazi-bezetting, zouden we al gaan vrezen dat de NV-A voorzitter eerder Zwart de Bever noemt... Opmerkelijk is alvast dat bij de discussie in het Gentse PFK (overkoepeling van politieke studentenclubs aan de universiteit) de NV-A jongeren tegen de erkenning van NSV hebben gestemd. Dat gebeurde onder meer op basis

van het gewelddadige karakter van die groepering. De Wever is het blijkbaar niet eens met zijn eigen jongerenafdeling en gaat plat op zijn buik liggen door voor de NSV te gaan spreken.

KORT BIS

KVHV-Gent blijft een verzamelplaats van extreem-rechts gespuis. Tal van NSV'ers zijn ook actief bij het KVHV en die groep fungeert als officieel erkende studentenclub. Op die manier is er onder meer toegang tot zalen van de universiteit Gent om VB'ers op te voeren. Binnenkort wordt bijvoorbeeld Bruno Valkeniers aan de studenten van zijn partij voorgesteld op een meeting van het KVHV aan de Gentse unief. Sommige KVHV'ers laten zich niet meteen als politieke softies kennen. Eén van hen stelde bijvoorbeeld dat *"scholieren die ook nationalist zijn een ordedienst moeten oprichten om de orde op en rond scholen desnoods met harde hand te herstellen en de devianten, wannebe hippies en decadenten met de fasces te laten kennismaken"*. Onder leiding van Tom Vandendriessche werd KVHV-Gent omgevormd tot champagne en kaviaarfascisten, maar daarom zijn ze niet minder radicaal. Meer info vind je hier:

<http://ovl.indymedia.org/news/2008/02/21905.php>

Frank Vanhecke is geen kandidaat om zichzelf als partijleider op te volgen en zal zich voornamelijk bezig houden met de website van het Vlaams Belang. Nu zijn reeds minstens twee personeelsleden met die site bezig en Vanhecke zal hen dus vervoegeen. Samen schrijven ze drie tot vier korte stukjes per dag. En dat uiteraard allemaal op kosten van de gemeenschap die moet opdraaien voor de financiering van de partijen. Vanhecke wordt dus gedegradeerd. Eerder werd in Gent **Francis Van den Eynde** gedegradeerd. Dat is de 62-jarige niet goed afgegaan. Naar verluidt zou hij al eens lachend zeggen dat je niet te veel moet rekenen op "vrienden" in de politiek. Zijn gezondheid lijkt hem wel wat in de steek te laten waardoor het weinig waarschijnlijk is dat Van den Eynde nog terug op het voorplan zal treden.

Het afzetten van Van den Eynde als **Gents** kopstuk heeft ook gevolgen voor het VB in de Arteveldestad. De partij probeert er steeds meer gematigd uit de hoek te komen. In het gratis tijdschrift "De Strop" wordt zoveel mogelijk benadrukt dat het VB niet op zich tegen alles is, maar uiteindelijk wel. De nuance wordt natuurlijk altijd weggeschreven, maar voorheen zou een vermelding van een nuance als heiligschennis - of erger nog, als een kaakslag - ervaren zijn. Na Van den Eynde lijken de carriëristen en middenstanders het bestuur van het VB in Gent te hebben overgenomen.

De Amerikaanse presidentsverkiezingen zorgen ook voor reacties bij sommige Blokkers. **Filip Deman** heeft het niet begrepen op presidentskandidaat Obama. Is die niet rechts genoeg? Op economisch vlak is Obama zeker niet links te noemen, maar dat ontgaat Deman volledig. Neen, er is maar één aspect van Obama dat hem is opgevallen: het is een zwarte, of eigenlijk een "halfbloed". Deman stelt dat Obama de republikeinen kan doen winnen, ondanks de blunders in Irak (Bush had gelijk "toen hij de Taliban in Afghanistan ging uitroken, maar de blunders in Irak worden hem zwaar aangewreven."). Voor de Democraten komt het er volgens Deman op aan om Obama uit te schakelen, maar "te verwachten valt dat de negerbevolking (nogmaals: 15% van de kiezers) het niet zal verkroppen als Hillary Clinton hun Obama uitschakelt." Deman is overigens wat cynisch over de presidentsverkiezingen: ook de Republikeinse kandidaat McCain voldoet

niet: die is "eerder centrumrechts en stelt zich erg slapjes op inzake immigratie."